

РЕШЕНИЕ

№ 20494

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2774** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния и представител юрк. Д., срещу Решение № 3184 от 05.07.2023 г., постановено по АНД № 20221110210690/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/30.03.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на "Таро С Транс" ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63 ЗАНН. Касаторът счита, че СРС неправилно е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП), в размер, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По делото е постъпила и частна жалба от "Таро С Транс" ЕООД, представлявано от управителя Р. Б., чрез адв. Л., срещу Определение № 4731 от 29.11.2024 г. постановено по АНД № 20221110210690/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав, с което молбата на "Таро С Транс" ЕООД за изменение на оспорваното решение в частта за разноските е оставена без уважение. Излагат се доводи, че оспореното определение е незаконосъобразно, като постановено в разрез с материалния закон. Моли да бъде отменено определението на СРС и да бъдат присъдени разноските, както са претендирани и доказани.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, "Таро С Транс" ЕООД, представлявано от управителя Р. Б., чрез пълномощника си адв. А., в писмен отговор излага становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Редовно призован за съдебно заседание, ответникът се представлява от адв. К., която моли да бъде потвърден оспорения съдебен акт. Прилага списък с разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., моли да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция срещу Решение № 3184 от 05.07.2023 г., постановено по АНД № 20221110210690/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав, е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/30.03.2021 г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП., на „Таро С Транс“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е установил от фактическа страна, че на 30.03.2021 г., около 05:24 ч. товарен автомобил М. Атего, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Таро С Транс" ЕООД, клас ЕВРО 4, с 2 оси, с технически допустима максимална маса 13500 кг., без ремарке, се движел на територията на Столична община по път А-6, км 50+427, с посока нарастващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с техническо устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 50+427.

За установеното нарушение бил издаден ЕФ № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП. на дружеството-собственик на ППС била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно -наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. е недопустимо. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ, като незаконосъобразен.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил

обжалваното решение.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Към датата на извършване на нарушението законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП., но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП. актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. По същия категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение чл.2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които се споделят и от настоящата инстанция.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на частната жалба, съдът счита същата за неоснователна, поради следното:

Касационната инстанция изцяло споделя доводите на СРС, безспорно към момента на заплащане на адвокатското възнаграждение, а именно 02.08.2022 г. е била в сила редакцията на разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. (изм. и доп., бр. 68 от 31.07.2020 г.), която предвижда, че при интерес от 1 000 до 5 000 лв. – 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв., т. е 405 лв., както правилно и обосновано е приел СРС.

По изложените съображение, оспореното определение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски на ответника се дължат разноски за касационното производство в размер на 720 лева. Неоснователна е претенцията на дружеството за заплащане на адвокатско възнаграждение за изготвянето на отговор по частната жалба в производство по чл. 248 ГПК. Разноски се присъждат само със съдебни актове, с които приключва делото в съответната инстанция – арт. чл. 81 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Произнасянето в производство по чл. 248 ГПК е за изменение на вече постановен съдебен акт, с който приключва делото в съответната инстанция. Не е допустимо кумулирането на нови задължения за разноски в „процеса относно разноските“. (в този смисъл определение № 14654/30.11.2017 г. по адм. дело № 2672/2017 г. на ВАС; определение № 11561/03.10.2017 г. по адм. дело № 8441/2017 г. на ВАС; определение № 13582/09.11.2017 г. по адм. дело № 2283/2017 г. на ВАС,).

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3184 от 05.07.2023 г., постановено по АНД № 20221110210690/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 4731 от 29.11.2024 г. постановено по АНД № 20221110210690/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 115-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "Таро С Транс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Р. Д. Б., сумата в размер на 720 (седемстотин и двадесет) лева, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.